

קל. **אתה** קדוש ושםך קדוש, וקדושים מקדושי ישראל הקדושו וקדשו וקדושו שםך. לסבל סקילה שרפה הרג וסנק ובכל צוריים קשים ומרים, בעבור קדש שםך ובעבור הצלת אמה ישראל. אגא האל הקדוש, באם יהיה רצונך להביא אלי נסיון, קדשני וטהרני, ותן במחשבותי ובפי, לקדש את שםך ברבים, כמו ששעשו הקדושים עשה הרוני מלכות, ואלפי ורבבות מקדושי ישראל, כי אתה ה' אלתי אתה ידעת מצפון לבי, כי הנני מוכן ומוכן למסור את עצמי ובשרי וגירי ודמי וחלבי לארבע מיתות, ולכל הענויים הקשים והטורים שעולם בעבור יחורך, כי אתה ה' אלהינו ה' אחד, אחד האמת, ובעבור תורתך הקדושה תורת אמת שהיא אחרית ונצחית, ובעבור עמך ישראל גוי אחד בארץ גוי קדוש וטהור, ענני ה' ענני, ויתגלגל קדשה על ידי דין אמת ושופט צדק, למדתי חכמינו ויל ושוית מהרים מרוענברג רפוס פראג סי' תקי"ז בשם ספר היכלות, וכן הוא בכל"ו ה' יח"ט המוסר את עצמו בלב שלם לקדשת שםך, אז אין מרגיש העצר הגדול. אמנם, אי אפשר בתקנת חכמים הנזכר לעיל, יהיה מה שיהיה, רק היה תהיה עמדי, שלא יעבני העצר מלהיות מחשבותי דבוקה בך, ואהיה שמה בלבי בעת היסורין, ותוסף בפי כח הדבור לדבר ולקדש בחכמה ובתבונה ובדעת, ברבים גלוי ומפרסם לכל, ונקני מחטאי וצונותי ופשעי, ותן חלקי עם הקדושים הדבקים בקדשתך, יהיו לרצון אמרי סי והגיון לבי לשגור כו'.

ועם קצון לתפלה זו, הוא כיום התענית, פשיטתה תענית נדיקית.

אה"ח 1234567: **אוצר החכמה**

קלא. ה"ל עלינו חובת התפלה ובקשה להשם יתברך בכל צרכינו, כי הכל מאתו יתברך. על כן בכל מה שיעטרך האדם, בכל עת ובכל שעה, ירגיל

על לשונו תפלה קצרה להשליך על ה' יתבו. ובעת הפעלה יאמר בכל צרכיו: לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, רבון העולמים הצליח דרכי, כי מאתך הכל וכו'.

קלב. **וביותר** צריך גורו להתפלל שיהיה לו נרע פשר עד עולם, ואגב, כל צרכיהם ורונם, מה יצא הדבר. ולבי אומר, שעת רצון לתפלה זו בערב ראש חדש סיון, הוא החדש שבו נתנה התורה, ואז נקראים בנים לה' אלהינו, וראוי לישב בתענית ביום ההוא, הוא ואשתו, ויתעוררו בתשובה, ויסקנו כל עניני הבית, אסור והתר, וטמאה וטהרה, וכל הענינים, ויתנו צדקה לעניים הגונים, ואם אפשר לבצל להתענות או הפסקה^{טו}, מה טוב ומה נעים, ועל כל פנים יהיה תענית גמור בכל דיני תענית צבור.

וה הפסקה של התפלה:

קלג. **אתה** הוא ה' אלהינו עד שלא בראת העולם^{טז}, ואתה הוא אלהינו משבראת העולם, ומעולם ועד עולם אתה אל. ובראת עולמך בגין לאשתמודע אלהותך באמצעות תורתך הקדושה, כמו שאמרו רבותינו ויל 'בראשית' בשביל תורה (בראשית רבה פ"א ס"ד) ובשביל ישראל (ויקרא רבה פ"ז ס"ד). כי הם עמך ונתלתך, אשר בתורתם מכל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבם לשםך הגדול. ועל קיום העולם ועל קיום התורה, בא לנו סמך ה' אלהינו שני צוריים. נחבת בתורתך (בראשית ט, א: ו) 'פרו ורבו', ונחבת בתורתך (דברים יא, יט) 'ולתרתם אתם את בניכם'. והפונה בשמיהן אמת, כי לא לתהו בראת כי אם לשבת, ולקבודך בראת יצרת אף עשית, כדי שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל יורעי שםך ולומדי תורתך [לשמה]^{טז}.

יד רמיה

רבינו שיש לומר בהנידוסא: אתה הוא עד שלא 'ברא' העולם, ולא 'שבראת', אבל כאן הוא ציטוט וכדכתבו לעיל בספרך בהערה.

קפ. כן הוסיף בקיצור שליה עפ"י נוסח רידן בחפילה.

רבינו אלא העתקה מסקום אחר ושם אכן כך הוא הנוסח, וראה ההערה הקודמת.

קנת. ב' ימים וכו' לילות, קיצור שליה.

קנט. ראה לעיל בחלק א' בתולדות אדם אות לג שתאריך

תושיע בנים להיות הענפים דומים לשרשם, ובצבור דוד עבדך, וְגַל רביעי במרפבה, הסשור ברוח קדשך: "שיר המעלות אשרי כל ירא ה' ההלך בדרךיו. יגיע בסוף כי תאכל אשריך וטוב לך. אשתך כגפן פריה בנרמתי ביתך בגיף בשתלי זיתים סביב לשלחנה. הנה כי כן יברך גבר ירא ה'. יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חיך. וראה בנים לבגיף שלום על ישראל" (תהלים קכח).

אָבִינוּ ה' שומע תפלה, יקיים בנו הפסוק (ישעיה נט, כא) 'ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי ורצף ומפי ורע ורצף אמר ה' מעתה ועד עולם'. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי.

לְנוֹס¹⁰⁷ שָׁלַח יִשְׁרָאֵל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזִיכּוּי קְדוֹשׁ הַבַּיִת. וַיִּקְרָא וְהַתַּעֲבִית יוֹם קָדֶם¹⁰⁸ עָרַב רָאשׁ מִלֵּשׁ נִסָּן. בִּי בְּנִימָן, טָלְלִים שָׁהִם לִקְרָקָה, נִסְתָּחִים.

וְהַ הַנִּסְתָּח שֶׁל הַתַּפְּלָה:

קלד. **אֱתָהּ** הוא האלהים הון מקרני ראמים ועד ביצי בנים, ואתה הוא הסכין כל צרכיהן. ונוסף על הצרכים התקורחיים, אתה הוא הנותן במלוי גורח ועשר וקבוד, כל זה אתה עושה בנרבת לבך הטוב, כי אתה הוא גריב באסת. לא כמו שקוראים לפעמים לאדם אחד 'גריב', כי גריבתו אינה אמיתית רק לתשלום גמול או בשביל טובה שקדמוהו ותרני הוא בסוסר. אכן מי הקדימך ושלמך, ובנרבת לבך הטוב, טוב ומטיב אתה לכל, ולי אני עבדך הטבת על כל, ונתת לי עשר וקבוד מןךך הכל, ברכתי מכל בכל כל, נתת לי ספרים הרבה, וכסף וזהב לרב, ומלבושי קבוד, ודירה בקבוד. קטנתי מכל התקדים אשר עשית את עבדך, ונרא אנכי מאד לנפשי שלא יהיה חס ושלום העשר שמור לי לרעה להאכילני

ו**בְּכֵן** אבא אליך ה' מלך מלכי המלכים ואפיל תהנתי, וציני לך תליונות עד שתתנוני ותשמע תפלתי, להנסיך לי בנים ובנות, וגם הם יפרו וירבו, הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות, לתכלית שיהם ואני ואנחנו כלנו נעסקו בתורתך הקדושה, ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך¹⁰⁹ לאהבה וליראה את שםך.

אָבִינוּ אב הרחמן, מן קבלנו חיים ארבים וברוכים, מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים, וזכרנו לחיים נצחיים, כמו שהתפלל אברהם אבינו 'לו יתנה לפניך' (עי' בראשית יז, יח), ופרשו רבותינו ו"ל (תרומם יתחן שם; רש"י שם) ביראתך.

כִּי על כן באתי לבקש ולחנן מלפניך, שיהא ורעי ורע ורעי עד עולם ורע בשר, ואל ימצא בי ובזרעי ובזרע ורעי עד עולם שום פסול ושמן, אך שלום ואמת וטוב וישר בעיני אלהים ובעיני אדם, ויהיו בעלי תורה, מארי מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי דא, מארי מצוה, מארי גומלי תסדים, מארי מדות תרומיות, ויעבדוך באהבה וביראה, יראה פנימית לא יראה חיצונית, ומן לכל גויה וגויה מהם די סחסורם בקבוד, ומן להם בריאות וקבוד וכס, ומן להם קומה ויפי וחסן ותסד. ויהיה אהבה ואחווה ושלום ביניהם, ותזמין להם זוגים הגונים מןרע תלמידי תבמים מןרע צדיקים, וגם הם ויוגם יהיו כמותם, בכל אשר התפללתי עליהם, כי זכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

אֱתָהּ ה' יודע כל תעלומות, ולפניך נגלו מצפוני לבי, כי כונתי בכל אלה לסען שמך הגדול והקדוש, ולסען תורתך הקדושה, על כן צנני ה' צנני בעבור האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב, ובגללם

יד רפיה

קסב. צ"ע הכוונה יום קודם ערב ריח, אמאי לא בערב ראש חודש, דומיא דמה שכתב (אות קלב) לגבי ערב ראש חודש סיון. (ואולי נתכוין לומר, יום קודם ראש חודש, והיינו ערב ראש חודש, ודרך אגב יצוין שבסידור עליה דפריד ליחא יומי אלא קודם ער"ת).

קסא. מקור הדברים כאן הוא מברכת אהבת עולם, ושם נוסף חיובת ויחד לבבוער.
 קסב. כ"ה ברפוסים ראשונים, ובסידור שלי"ה דפויר, וברפוסים אחרונים הגירסא: ראוי לצום.

אוצר החכמה

במעשיהם ויתקנום, וישימו פניהם אל הקיר זה בנזית
זו וזו בנזית זו, ויתפללו:

ענונו ה' ענונו ביום צום תעניתנו וכו' עד... ואני
אשקע. ענונו ה' ענונו, ענונו אלהינו ענונו כו', מי
שענה כו' עד... ובזמן קריב, רחמנא רחם על כל
יולדות בנות ישראל, ובכללן אמתך אשתי כרת^{סח}
פלוגית. הננו מפילים תענונינו לפניך רחום ותנון, כי
רבים רחמיך, ובניך ה' הספתת הנה של חנה, ולא
ספרתו לשלית, ובכן, זכר רחמיך ה' ורחמיך ה'
אלהינו תחפץ חיים, לפקרה בישועה ורחמים. ותלד
בנות ורע קימא ובשר מסטרא דקדושה. (ויאל לזמרת:
לפקדני, ואלד). דוד הפלך ע"ה נעים ומירות, אסר:
(שם קית, ה: ו) 'מן המצר קראתי יי' ענוני במרחב יי', ה'
לי לא אינא'. 'לסנצם מןמור לדוד, יענף ה' ביום צרה
וכו' עד... יענונו ביום קראנו' (שם כ). מי ששמע תפלת
דוד הוא ישמע תפלתו, בזכות האבות והאמהות. מי
שענה לאמותינו הקדושות שנה רבקה רחל ולאה
רחנה, ולכל צדקת וחסידה והגונה, הוא יענונו. יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי כו'.

נשלים פרק נר מצוה

פרק תורה אור

קלו. קבעו חנכה, להלל ולהודות בכרמת הודאה,
ולהדליק נרות (שמונה ימים) חנכה
שמונה ימים, וכן הוד ספירה שמינית. וזה לשון שגרי
אורה (שער ג-ד) בספירת הוד: הסוד שנקרא הוד, (הוא)
בהיותו מתלבש במדת הגבורה והכח, להשפיל
האויבים, ולנצח מלחמות, ולהציל אוהבי ה'. והסוד:
'יהודי נהפך עלי למשחית, ולא עצרתי בנ' (ויאל י.
ח). ולפי שנה הוא מקום נצוח המלחמות, ועשות
הנסים והנפלאות, אצל מקום זה נאמרות ההודאות.
וכל מיני הודאות שאמר דוד ע"ה בספר תהלים, אצל
שתי מדות הללו סמוכות, וההודאות על הנסים

הקטן מןכיתי שפניך. וכאם הוא בן, קח נא את
ברכתי ואל אראה ברעתי לעולם הבא עולם הנצחי.
וכאם רצונך הטוב לסייב ולא למשקל, תן בלבי
ובלב כל הנזרים אלי, שלא להשתמש במתנותיך
לתענוגים גופניים. יתפרנסו ממנו בעלי תורה, אנשים
כשרים אנשים הגונים, עשות צדקה הרבה ונמילות
חסדים לקרובים ולרחוקים, ודבר ה' יקום, יהיו לרצון
אמרי פי כו'.

קלה. ראוי לקבע תענית על עזר התשובה, ועל עזר
התורה ומצותיה, ועל עזר המדות, בפרט
מדותיו של הקדוש ברוך הוא. ויעשה הפסקה בשבועה
עשר בתמוז. ואם אי אפשר לו, יצום שבועה עשר
בתמוז ויתפלל. כי משבועה עשר בתמוז, ראוי
שתחילו ימי התשובה, כי מהרי"ל (מנהגי מהרי"ל סוף
הלכות ימים הנוראים סי' י) כתב: להתחיל להתענות
מחמשה עשר באב ואילך, אותם המתענים ארבעים
יום, ובנתיים לא יתענו שבתות וראשי חודשים^{סח}
וכיוצא בזה. ואני אומר, להקדים משבועה עשר בתמוז
שבהם התענה נחאל, ויתענה הימים ספורים. ומכל
מקום יהיו כלם ימי תשובה. ויאמר:

הוא הדין

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו כו', ולא נלד
לבהלה, והסזירנו בתשובה שלמה לפניך
שתגיע עד כסא הכבוד, וקדשנו וטהרנו, ותן בלבנו
אהבתך ויראתך, אהבה ויראה פנימיים, לקיים כל התורה
כלה לשמך, ורבענו בך שנהגה עושים מדותיך
הקדושים, שאפשר לרובק בהם, והם אלה קצת דרכיך,
מכתוב בתורתך (שמות לד, ה) 'ויעבר ה' וגו' עד...
'ונקה', 'ואני תפילתי לך ה' עת רצונך (תהלים סט, יד)
שתכניס בלבי תמיד רצון והסר בצם מלבי. יהי רצון
מלפניך ה' אלהינו שנשמר חקיך כו'.

קלו. כשהאשה תכנס בעבודה לחדש התשיעי,
ראוי שיקבעו תענית, ולעת ערב
קדם אכילתם, יתנו צדקה לעניים הגונים, ויפשטו

יד רמיה

'אשתי מרת'.

קסד. ראה לעיל במסכת ראש השנה אות כ' ומה שהעירו שם,
קסח. הנוסח הוא כך בתפילת הבעל, אמנם האשה אינה אומרת